

رای وحدت رویه شماره ۷۲۶ هیأت عمومی دیوان عالی کشور در خصوص صلاحیت دادگاه

رسیدگی به دعاوی راجع به اسناد ثبت احوال

الف: مقدمه

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت رویه ردیف ۲۹/۸۶ رأس ساعت ۹ روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۱/۴/۲۷ به ریاست حضرت آیت‌الله احمد محسنی گرکانی رئیس دیوان عالی کشور و حضور جناب آقای سیداحمد مرتضوی نماینده دادستان کل کشور و شرکت جنابان آقایان رؤساء، مستشاران و اعضاء معاون کلیه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل و پس از تلاوت آیاتی از کلام الله مجید و قرائت گزارش پرونده و طرح و بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت کننده در خصوص مورد و استماع نظریه معاون دادستان کل کشور که به ترتیب ذیل منعکس می‌گردد، به صدور رأی وحدت رویه قضائی شماره ۷۲۶ - ۱۳۹۱/۴/۲۷ منتهی گردید.

ب: گزارش پرونده

احتراماً معروض می‌دارد: طبق گزارش ۳۰۷۰ - ۱۳۸۶/۹/۲۵، ریاست محترم حوزه قضائی شهرستان نطنز شعب هجدهم و سی و هشتم (سابق) دیوان عالی کشور در مقام حل اختلاف در صلاحیت با استنباط از ماده ۴ قانون ثبت احوال مصوب ۱۳۵۵ و نیز مواد ۱۱ و ۵۲۹ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی طی پرونده‌های کلاسه ۱۸/۲۵۶۹/۲۰ و ۳۸/۱۹۹۷/۲۴ آراء مختلفی صادر نموده‌اند با این توضیح که: ۱- خانم زری یحیایی در تاریخ ۱۳۸۴/۷/۲۱ به طرفیت اداره ثبت احوال نطنز، به خواسته ابطال شناسنامه و صدور شناسنامه جدید با تغییر تاریخ تولد از ۱۳۳۹ به تاریخ ۱۳۴۳ در حوزه قضائی شهرستان مذکور اقامه دعوی نموده که در شعبه اول دادگاه عمومی حقوقی این شهرستان ثبت و به لحاظ اینکه محل اقامت خواهان تهران اعلام شده به استناد ماده ۴ قانون ثبت احوال طی دادنامه ۴۱۲ - ۱۳۸۴/۷/۲۱ به صدور قرار عدم صلاحیت به شایستگی دادگاه‌های عمومی حقوقی تهران منتهی گردیده که در شعبه ۹۱ دادگاه عمومی تهران به کلاسه ۱۴۵/۸۴ ثبت و این شعبه هم به لحاظ اینکه به موجب ماده ۴ قانون ثبت احوال خواهان مخیر بوده دعوی خود را در دادگاه محل تنظیم سند یا در دادگاه محل اقامت خود طرح نماید و در این پرونده دادگاه محل تنظیم سند را برای طرح دعوی انتخاب نموده از خود نفی صلاحیت به عمل آورده و پرونده را جهت حل اختلاف به دیوان عالی کشور ارسال داشته که به شعبه سی و هشتم (سابق) ارجاع و طی دادنامه ۳۸/۷۱۷/۸۴ - ۱۳۸۴/۱۱/۱۸ که ذیلماً منعکس می‌گردد به صلاحیت رسیدگی دادگاه عمومی نطنز حل اختلاف نموده‌اند «هر چند به موجب ماده ۴ قانون ثبت احوال مصوب سال ۱۳۵۵ رسیدگی به سایر دعاوی راجع به اسناد ثبت احوال در دادگاه شهرستان یا بخش مستقل محل اقامت خواهان به عمل می‌آید لکن طبق ماده ۱۱ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹ که مؤخرالتصویب و وارد بر ماده ۴ قانون ثبت احوال است، دعوی باید در دادگاهی اقامه شود که خوانده در حوزه قضائی آن اقامتگاه دارد و به موجب ماده ۵۲۹ قانون اخیرالذکر قوانین و مقررات مغایر با آن علی‌الاطلاق ملغی است، بنا به مراتب و با عنایت به اینکه دعوی به طرفیت اداره ثبت احوال نطنز اقامه گردیده، در اجرای ماده ۲۷ قانون مرقوم با تشخیص صلاحیت دادگاه عمومی نطنز حل اختلاف می‌نماید.»

۲- آقای علی خائیان فرزند روح‌اله طی پرونده کلاسه ۱۶۲/۸۶ شعبه اول دادگاه عمومی حقوقی نطنز به طرفیت اداره ثبت احوال تهران به خواسته ابطال شناسنامه شماره ۲۴۷۰ حوزه ۶ ثبت احوال این شهرستان و صدور شناسنامه جدید با نام دلسوز و نام خانوادگی هخومتشی اقامه دعوی کرده و دادگاه رسیدگی‌کننده طی دادنامه ۲۰۶ - ۱۳۸۶/۵/۱۳ چنین رأی داده است: «... گرچه طبق ماده ۴ قانون ثبت احوال رسیدگی به دعاوی راجع به اسناد ثبت احوال در دادگاه محل اقامت خواهان به عمل می‌آید و لیکن چون طبق

ماده ۱۱ قانون آیین دادرسی در امور مدنی دعوی باید در دادگاه محل اقامت خوانده اقامه شود و این ماده حکمی مغایر ماده ۴ وضع کرده و از طرفی بر طبق ماده ۵۲۹ از قانون اخیرالذکر قوانین و مقررات موضوعه در موارد مغایر ملغی اعلام شده است بالتبیین دادگاه محل اقامت خوانده، یعنی دادگاه عمومی تهران صالح به رسیدگی به خواسته دعوی است» پس از ارسال پرونده به تهران و ارجاع آن به شعبه ۱۸۸ دادگاه حقوقی شهرستان اخیرالذکر این شعبه نیز طی دادنامه ۴۱۹ - ۱۳۸۶/۷/۱۸ پرونده ۷۷۵/۶/۱۸۸ از خود نفی صلاحیت کرده که پس از طرح موضوع در شعبه هجدهم دیوان عالی کشور منتهی به دادنامه شماره ۶۳۹ - ۱۳۸۶/۸/۸ گردیده است به این شرح: «نظر به موضوع خواسته و ماده ۴ قانون ثبت احوال که نسبت به ماده ۱۱ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی خاص می‌باشد قرار شماره ۴۱۹ - ۸۶ شعبه ۱۸۸ دادگاه عمومی تهران موجه تشخیص و با تأیید آن پرونده جهت رسیدگی در ماهیت امر... به دادگاه عمومی نطنز ارسال و حل اختلاف می‌شود.»

با عنایت به مراتب فوق‌الذکر نظر به اینکه از شعب محترم هجدهم و سی و هشتم سابق دیوان عالی کشور با استنباط از ماده ۴ قانون ثبت احوال و مواد ۱۱ و ۵۲۹ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی مصوب ۱۳۷۹ آراء متفاوت صادر گردیده است به این شرح که شعبه ۳۸ سابق دیوان عالی کشور ماده ۴ قانون ثبت احوال در خصوص صلاحیت دادگاه محل اقامت خواهان را برای رسیدگی به دعاوی راجع به اسناد ثبت احوال به استناد مواد ۱۱ و ۵۲۹ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب منسوخ دانسته ولی شعبه هجدهم دیوان عالی کشور ماده مزبور را معتبر و لازم‌الاجرا دانسته است، لذا به استناد ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری طرح موضوع را در هیأت عمومی دیوان عالی کشور جهت صدور رأی وحدت رویه قضائی درخواست می‌نماید.

حسینعلی نیری - معاون قضائی دیوان عالی کشور ج: نظریه نماینده دادستان کل کشور

قانون‌گذار که در ماده ۴ قانون ثبت احوال محل اقامت خواهان را برای رسیدگی به اسناد سجلی تعیین نموده است از باب تسهیل کار برای خواهان است و ماده ۱۱ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب هر چند عمومیت دارد و مؤخر از قانون ثبت احوال است اما عقیده دارم تخصیص همچنان به قوت خود باقی است مضافاً اینکه اگر ملاک، محل اقامت خوانده موضوع ماده ۱۱ هم باشد چون خوانده در حقیقت سازمان ثبت احوال است هر کجا دعوا مطرح شود محل اقامت خوانده (به لحاظ حضور نماینده سازمان) محسوب می‌گردد؛ بنابراین نتیجتاً رأی شعبه محترم هجدهم دیوان عالی کشور را صائب می‌دانم.

د: رأی وحدت رویه شماره ۷۲۶ - ۱۳۹۱/۴/۲۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور

ماده ۴ قانون ثبت احوال مصوب ۱۳۵۵ که دادگاه محل اقامت خواهان را صالح برای رسیدگی به دعاوی راجع به اسناد ثبت احوال اعلام کرده است برحسب مستفاد از ماده ۲۵ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور مدنی با مقررات این قانون مغایرت ندارد؛ بنا به مراتب رأی شعبه هجدهم دیوان عالی کشور که با این نظر انطباق دارد موافق قانون تشخیص و به اکثریت آراء تأیید می‌گردد. این رأی طبق ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها لازم‌الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

روزنامه رسمی شماره ۱۹۷۶۰ مورخه ۱۳۹۱/۱۰/۱۲

رای وحدت رویه شماره ۷۲۷ هیأت عمومی دیوان عالی کشور راجع به صلاحیت دادگاه رسیدگی به

مجازات عمل و نقل، مخفی کردن و نگاه داشتن سلاح و مهمات به طور غیرمجاز

الف: مقدمه

جلسه هیأت عمومی دیوان عالی کشور در مورد پرونده وحدت رویه ردیف ۷/۹۱ رأس ساعت ۹ روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۱/۹/۲۱ به ریاست حضرت آیت‌الله احمد محسنی گرکانی رئیس دیوان عالی کشور و حضور جناب آقای سیداحمد مرتضوی مقدم نماینده دادستان کل کشور و شرکت جنابان آقایان رؤساء، مستشاران و اعضاء معاون کلیه شعب دیوان عالی کشور، در سالن هیأت عمومی تشکیل و پس از تلاوت آیاتی از کلام‌الله مجید و قرائت گزارش پرونده و طرح و بررسی نظریات مختلف اعضای شرکت‌کننده در خصوص مورد و استماع نظریه معاون دادستان کل کشور که به ترتیب ذیل منعکس می‌گردد، به صدور رأی وحدت رویه قضائی شماره ۷۲۷ - ۱۳۹۱/۹/۲۱ منتهی گردید.

ب: گزارش پرونده

احتراماً، به عرض می‌رساند: بعد از تصویب و لازم‌الاجرا شدن قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب ۱۳۹۰/۶/۷ که در تاریخ ۱۳۹۰/۷/۱۸ در روزنامه رسمی چاپ و منتشر گردیده، برای رسیدگی به جرایم حمل و نگهداری غیرمجاز سلاح از انواع مختلف (شکاری، کمری، کلاش) مهمات (فشنگ جنگی) و اقلام و مواد تحت کنترل (گاز اشک‌آور، شوکر برقی) بین دادگاه‌های عمومی و انقلاب شهرستان‌های مختلف اختلاف در صلاحیت حاصل شده و شعب دیوان عالی کشور در مقام حل اختلاف در صلاحیت با استنباط از قانون مزبور، آراء مختلفی صادر کرده‌اند به این شرح:

الف: شعبه ششم رسیدگی به بزه حمل سلاح شکاری غیرمجاز، شعبه پانزدهم رسیدگی به بزه حمل و نگهداری سلاح جنگی غیرمجاز و کلاشینکف، شعبه شانزدهم رسیدگی به بزه نگهداری فشنگ جنگی و سلاح کمری، شعبه بیست و چهارم رسیدگی به بزه حمل و نگهداری سلاح شکاری غیرمجاز، کلاش با سه خشاب مربوط و ۴۲ تیر جنگی غیرمجاز و شعبه سی و دوم رسیدگی به بزه نگهداری سلاح گرم و مهمات جنگی را در صلاحیت دادگاه عمومی دانسته و صلاحیت این دادگاه را تأیید کرده‌اند. تصاویر دادنامه‌های شعب مزبور به شماره‌های ۶۹۷/۶ - ۱۳۹۰/۱۰/۱۸، ۱۵/۶۰۲/۹۱ - ۱۳۹۱/۶/۲۹، ۱۳۹۱/۷/۱۰ - ۱۵/۶۶۵/۹۱، ۱۳۹۱/۵/۱۴ - ۱۳۹۱/۵/۱۴، ۰۰۰۴۶ - ۱۳۹۱/۱/۲۹، ۰۰۳۱۶ - ۱۳۹۱/۴/۲۸ و ۰۰۰۸۷ - ۱۳۹۱/۱/۳۰ پیوست است.

استدلال این دسته از شعب در تأیید صلاحیت دادگاه عمومی این است که قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب شهریور ماه ۱۳۹۰ قاچاق اسلحه را منحصر در وارد کردن و یا خارج کردن از مرز دانسته و بین قاچاق و حمل و نگهداری سلاح تفکیک قائل شده و بزه اخیر را جرم مستقلی دانسته که خارج از شمول مقررات بند ۵ ماده ۵ قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب است.

ب - شعبه دوم رسیدگی به بزه خرید و نگهداری اسلحه شکاری غیرمجاز، شعبه بیست و نهم رسیدگی به بزه حمل اسلحه شکاری غیرمجاز، حمل اسلحه کمری غیرمجاز با فشنگ جنگی و حمل سلاح جنگی کلاشینکف و شعبه سی و یکم رسیدگی به بزه حمل کلت و خشاب و فشنگ را در صلاحیت دادگاه انقلاب دانسته‌اند که تصاویر دادنامه‌های مربوط به شماره‌های ۸۹ - ۱۳۹۱/۲/۲۷، ۲۹/۳۳ - ۱۳۹۱/۱/۲۷، ۲۹/۱۶۸، ۱۳۹۱/۳/۲۷، ۲۹/۳۸۱ - ۱۳۹۱/۶/۱۵ و ۷۲۴ - ۱۳۹۰/۱۰/۲۱ پیوست است. استدلال این دسته از شعب در تأیید صلاحیت دادگاه انقلاب این است که قانون مجازات قاچاق و اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب شهریور ماه ۱۳۹۰ ذکری پیرامون صلاحیت مرجع رسیدگی کننده به جرایم مذکور در قانون نکرده و متعرض صلاحیت دادگاه انقلاب نگردیده است و انحصار صلاحیت دادگاه انقلاب به بزه قاچاق محتاج دلیل و نص قانونی می‌باشد که در قانون مزبور وجود ندارد.

ج - شعبه چهاردهم به موجب دادنامه شماره ۱۴/۱۲۳/۹۱ - ۱۳۹۱/۲/۲۷ رسیدگی به نگهداری اسلحه غیرمجاز و شعبه پانزدهم طبق دادنامه شماره ۱۵/۶۴۱/۹۱ - ۱۳۹۱/۷/۱۸ رسیدگی به بزه حمل و نگهداری شوکر برقی غیرمجاز را در صلاحیت دادگاه عمومی دانسته‌اند ولی شعبه بیست و نهم برابر دادنامه شماره ۲۹/۳۵۹ - ۱۳۹۱/۶/۶ رسیدگی به بزه حمل و نگهداری گاز اشک‌آور غیرمجاز و حسب دادنامه شماره ۲۹/۲۴ - ۱۳۹۱/۱/۲۶ رسیدگی به بزه نگهداری شوکر برقی غیرمجاز را در صلاحیت دادگاه انقلاب دانسته است. تصاویر دادنامه‌های مزبور نیز پیوست است.

با توجه به مراتب فوق تقاضا دارد در اجرای ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری، موضوع به منظور ایجاد وحدت رویه قضائی در هیأت عمومی دیوان عالی کشور مطرح گردد.

حسینعلی نیری - معاون قضائی دیوان عالی کشور

ج: نظریه نماینده دادستان کل کشور

الف: قضاوت محترم و شریف دیوان عالی کشور استحضار دارند که قاچاق اسلحه و مهمات مستقیماً با حفظ نظم و امنیت کشور ارتباط دارد. اسلحه‌های جنگی غیرمجاز عموماً مورد استفاده سارقان مسلح، اشرار و ضدانقلاب می‌باشد، لذا قانون‌گذار هرچند در عنوان قانون اخیرالتصویب بین قاچاق اسلحه و نگهداری تفکیک قائل شده ولی در مقام تفکیک صلاحیت مرجع قضائی نبوده است.

ب - قانون‌گذار در ماده ۴ قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز، تمام موارد جرم (اعم از قاچاق و نگهداری) را در ردیف هم آورده و مجازات را تفکیک نکرده است. از مفاد این ماده استفاده می‌شود که قانون‌گذار بزه نگهداری را از جرایم مربوط به قاچاق دانسته است که به موجب ماده ۵ قانون تشکیل دادگاه‌های عمومی و انقلاب رسیدگی در صلاحیت دادگاه انقلاب است؛ بنابراین آراء صادره از شعب محترم دوم و بیست و نهم و سی و یکم دیوان عالی کشور را صائب می‌دانم.

د: رأی وحدت رویه شماره ۷۲۷ - ۱۳۹۱/۹/۲۱

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

چون ماده ۴۵ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲/۱۲/۲۹ که مقصود از قاچاق اسلحه را وارد کردن به مملکت و یا صادر کردن از آن یا خرید و فروش و یا حمل و نقل و یا مخفی کردن و نگاهداشتن آن در داخل مملکت عنوان کرده بود، طبق ماده ۲۱ قانون مجازات قاچاق اسلحه و مهمات و دارندگان سلاح و مهمات غیرمجاز مصوب ۱۳۹۰/۶/۷ لغو گردیده و در ماده یک این قانون قاچاق سلاح، مهمات، اقلام و مواد تحت کنترل وارد کردن آنها به کشور یا خارج نمودن آنها از کشور به طور غیرمجاز تعریف شده است، لذا به نظر اکثریت اعضای هیأت عمومی دیوان عالی کشور خرید و فروش، حمل و نقل، مخفی کردن و نگاهداشتن سلاح، مهمات، اقلام و مواد تحت کنترل به طور غیرمجاز از شمول عنوان قاچاق خارج و رسیدگی به این جرایم در صلاحیت دادگاه عمومی است. این رأی به استناد ماده ۲۷۰ قانون آیین دادرسی دادگاه‌های عمومی و انقلاب در امور کیفری صادر شده و برای شعب دیوان عالی کشور و دادگاه‌ها در موارد مشابه لازم‌الاجراست.

هیأت عمومی دیوان عالی کشور

روزنامه رسمی شماره ۱۹۷۶۰ مورخه

۱۳۹۱/۱۰/۱۲

اساسنامه مرکز ملی فضای مجازی کشور

مصوب جلسه مورخ ۱۳۹۱/۴/۳۱ شورای عالی فضای مجازی

مقدمه:

براساس متن و پیوست حکم ابلاغی مورخ ۱۷ اسفند ۱۳۹۰ مقام معظم رهبری، مرکز ملی فضای مجازی، زیر نظر شورای عالی فضای مجازی کشور تأسیس می‌شود تا اشراف کامل و به روز نسبت به فضای مجازی در سطح داخلی و جهانی و تصمیم‌گیری نسبت به نحوه مواجهه فعال و خردمندانه کشور با این موضوع از حیث سخت‌افزاری، نرم‌افزاری و محتوایی در چارچوب مصوبات شورای عالی و نظارت بر اجرای دقیق تصمیمات در همه سطوح تحقق یابد. این مرکز در چارچوب مصوبات شورای عالی فضای مجازی، بالاترین سطح حاکمیتی را در میان کلیه دستگاه‌های کشور در حوزه فضای مجازی دارد.

ماده ۱- تعاریف و اصطلاحات:

شورای عالی: شورای عالی فضای مجازی کشور
مرکز: مرکز ملی فضای مجازی کشور
پژوهشگاه: پژوهشگاه فضای مجازی

حکم: حکم ابلاغی مورخ ۱۷ اسفند ۱۳۹۰
مقام معظم رهبری با موضوع تشکیل شورای عالی فضای مجازی و مرکز

ماده ۲- اهداف و سیاستهای مرکز:

۱- مواجهه فعال و مبتکرانه با فضای مجازی در سطح ملی و جهانی و توسعه آن به میزان آمادگی قطعی نظام (از نظر فنی و محتوایی) برای استفاده از فرصت‌ها و مقابله با تهدیدات آن
۲- به حداقل رساندن اتکای کشور به کشورهای دیگر در استفاده از فضای مجازی و توابع آن در عرصه‌های فنی

۳- جذاب‌سازی و غنی‌سازی محتوا و خدمات بومی جهت پاسخگویی حداکثری به نیازهای داخلی

۴- آموزش عمومی و فرهنگ‌سازی در جهت بالابردن سواد اینترنتی، هشیارسازی مردم در مورد مخاطرات فضای مجازی و انگیزه‌دادن به مردم برای مقابله با مخاطرات آن در زندگی

فردی و اجتماعی

۵- مقدم داشتن محتوا نسبت به زیرساختها، قالبها و خدمات اینترنتی و سرمایه‌گذاری بالا و مستمر در زمینه تولید وسیع و زاینده محتوای جذاب براساس اسلام ناب محمدی و گفتمان انقلاب اسلامی

۶- مشارکت حداکثری نیروها و تشکلهای مردمی متعهد در یک فضای رقابتی جهت بهره‌برداری بهینه از فرصتها

۷- حضور خلاقانه جمهوری اسلامی ایران در فضای مجازی در دو عرصه سخت‌افزاری و نرم‌افزاری خصوصاً در جهت ابداع خدمات نو، قوی و جذاب

۸- ساماندهی تبادل اطلاعات با شبکه جهانی

۹- فراهم آوردن شرایط لازم برای دستیابی فضای مجازی کشور به بالاترین سطح از امنیت و سلامت برای آحاد مردم، نظام و کلیه نقش‌آفرینان در فضای مجازی

۱۰- در نظر گرفتن شرایط جنگ فرهنگی و به تبع آن حاکم کردن روحیه جهادی و گسترش تعامل و هم‌افزایی بین کلیه دستگاه‌ها و نیروهای مردمی در عالی‌ترین سطح از هماهنگی و انسجام

۱۱- ایجاد آمادگی لازم در عالی‌ترین سطح به منظور صیانت از زیرساختهای حیاتی در برابر حملات اینترنتی و دفاع مناسب در برابر هرگونه حمله

۱۲- استفاده حداکثری از فضای مجازی به منظور ارتباط و همکاری وسیع و هدفمند با ملت‌ها خصوصاً ملل مسلمان در جهت ترویج و تحقق گفتمان انقلاب اسلامی

۱۳- حضور قوی و هدفمند نظام در مجامع و سازمانهای جهانی و ایجاد ائتلافهای قوی مرکب از ملت‌ها و دولت‌ها در جهت کاهش حاکمیت قدرتهای بزرگ در عرصه اینترنت و بوجود آمدن بستر عادلانه و اخلاقی برای استفاده از این ابزار

توسط همه ملت‌ها و دولت‌ها و همچنین تأمین

حقوق ملت ایران در این عرصه

ماده ۳- وظایف و اختیارات مرکز:

۱- انجام وظایف دبیرخانه‌ای شورای عالی به شرح ماده ۴

۲- تحقق بخشیدن به اهداف و سیاستهای مرکز و نظارت بر حسن اجرای آنها طبق مصوبات شورای عالی

۳- تحقق بخشیدن به اقدامات و پروژه‌های مندرج در پیوست حکم (بند ه) و نظارت بر حسن اجرای آنها در چارچوب مصوبات شورای عالی

۴- نظارت و ارزیابی در همه‌ی ابعاد فضای مجازی کشور در چارچوب طرح مصوب شورای عالی

۵- تقسیم کار ملی، هماهنگی و هم‌افزایی در فضای مجازی کشور در همه‌ی ابعاد، طبق مصوبات شورای عالی

۶- پیش و رصد نظام‌مند و مستمر فرصت‌ها و تهدیدهای فضای مجازی برای کشور

۷- برنامه‌ریزی برای حضور قوی و مستمر در مجامع جهانی مرتبط با فضای مجازی به منظور صیانت از حقوق و منافع ملی، به دست‌گیری ابتکار عمل و گسترش تعاملات میان دولت‌های

همسو در جهت سالم و امن‌سازی فضای مجازی و امکان بهره‌گیری همه کشورها از این فضا براساس حاکمیت ملی و عدالت در چارچوب مصوبات شورای عالی

۸- مدیریت تشخیص حملات سایبری به کشور و همچنین دفاع از زیرساختهای حیاتی در برابر حملات سایبری

۹- انجام مستمر مطالعات راهبردی و آینده پژوهی در جهت مواجهه عالمانه و پیش‌تاز با تحولات فضای مجازی ایران و جهان

۱۰- تدوین نقشه جامع توسعه فاوا، برنامه‌های پنج‌ساله توسعه فضای مجازی و تعیین اولویتهای علمی و فناوری فضای مجازی

با تصویب شورایی مرکز می‌تواند به تعداد موردنیاز در سایر نقاط مؤسسات و سازمان‌های تابعه ایجاد نماید.

ماده ۶- ارکان مرکز:

الف - شورایی (به منزله‌ی مجمع و هیأت امنای مرکز)

ب - رئیس مرکز و دبیر شورایی

ج - کمیسیون‌های عالی مرکز

د - بازرس

ماده ۷- رئیس مرکز و دبیر شورایی:

رئیس مرکز و دبیر شورایی، که به عنوان بالاترین مقام اجرایی و نماینده قانونی مرکز نزد مراجع حقیقی و حقوقی است، با حکم رئیس شورایی مطابق با آیین‌نامه داخلی شورایی منصوب می‌شود.

ماده ۸- وظایف و اختیارات رئیس مرکز و دبیر شورایی:

۱- امکان ارائه پیشنهاد تغییر اساسنامه مرکز به شورایی

۲- مدیریت و هدایت امور مرکز و نظارت بر حسن اجرای کلیه فعالیت‌های آن در چارچوب اساسنامه و سیاست‌های مصوب شورایی

۳- پیشنهاد ساختار سازمانی و تشکیلات مرکز به شورایی

۴- پیشنهاد آیین‌نامه‌های مالی - معاملاتی و اداری - استخدامی - تشکیلاتی مرکز به شورایی

۵- تصمیم‌گیری در مورد خط‌مشی، اولویت‌ها و بودجه طرح‌های اجرایی و تحقیقاتی توسعه سازمانی و تحول اداری مرکز

۶- تصمیم‌گیری در مورد سیاست‌ها، خط‌مشی‌ها و برنامه ارتقای بهره‌وری مرکز

۷- پیشنهاد بودجه سالانه براساس اهداف و وظایف مرکز به شورایی

۸- امضای قراردادهای، اسناد مالی و اداری در چارچوب ضوابط، مقررات و آیین‌نامه‌های مصوب شورایی

۹- ارائه گزارش عملکرد سالانه مرکز به شورایی

۱۰- استیفای منافع و حفظ حقوق مرکز در مراجع قانونی به نمایندگی از مرکز شخصاً یا به وسیله وکیل

۱۱- پیشنهاد تشکیل کمیسیون عالی جدید جهت تصویب شورایی

۱۲- تشکیل ستادها و کارگروه‌های موردنیاز تحقق اهداف مرکز

۱۳- پیشنهاد تأسیس و انحلال نهادهای تابعه مرکز به شورایی

۱۴- عزل و نصب معاونان و مدیران مرکز

۱۵- سایر وظایف تعیین‌شده در مصوبات شورایی و اساسنامه حاضر

۹-۲- تشویق و ترغیب مستمر بخش خصوصی برای ورود حساب‌شده به فضای مجازی کشور به منظور افزایش خدمات‌رسانی به مردم، گسترش بازار کسب و کار و اشتغالزایی در کشور

۱۰-۲- طراحی، ساماندهی و نظام‌مندی سازی پالایش محتوای فضای مجازی کشور و نظارت دائمی بر روی آن

۱۱-۲- ساماندهی امنیت فضای مجازی کشور در شرایط عادی و بحرانی و همچنین تهیه و تصویب ضوابط، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های موردنیاز در این عرصه و نظارت مستمر بر حسن اجرای آنها

۱۲-۲- تشخیص حملات سایبری به کشور و همچنین دفاع از زیرساخت‌های حیاتی در برابر حملات سایبری از داخل و خارج کشور

۱۳-۲- پیشنهاد سیاست‌های کلی نظام، برنامه‌های پنج‌ساله توسعه و خلأها و نقص‌های قانونی در ارتباط با فضای مجازی کشور

۱۴-۲- نقشه جامع توسعه فاوا از حیث ساخت‌افزایی و نرم‌افزاری و نظارت بر حسن اجرای آن

۱۵-۲- تهیه و تصویب ضوابط و آیین‌نامه‌های اجرایی لازم در فضای مجازی و نظارت بر حسن اجرای آنها

۱۶-۲- انجام مستمر مطالعات راهبردی و آینده‌پژوهی در جهت مواجهه عالمانه و پیش‌تاز با تحولات فضای مجازی ایران و جهان

۱۷-۲- نیازسنجی و تعیین اولویت‌های علمی و فناوری فضای مجازی و همچنین زمینه‌سازی برای گسترش نوآوری‌های علمی و فناوری در این عرصه

۱۸-۲- برنامه‌ریزی برای حضور قوی و مستمر در مجامع جهانی مرتبط با فضای مجازی

به منظور صیانت از حقوق و منافع ملی، به دست‌گیری ابتکار عمل و گسترش تعاملات میان دولت‌های همسو در جهت سالم و امن‌سازی فضای مجازی و امکان بهره‌گیری همه کشورها از این فضا براساس حاکمیت ملی و عدالت

۱۹-۲- تدوین و تصویب شاخص‌های ملی توسعه فاوا در ایران و ارزیابی مستمر وضعیت کشور و رتبه‌بندی آن و همچنین مطالعه و ارزیابی دائم موقعیت کشور در جهان بر مبنای شاخص‌های معتبر بین‌المللی

۲۰-۲- تهیه و تدوین بودجه طرح‌های کلان و فرادستگاهی مصوب مرکز و تسهیم و توزیع آن میان دستگاهها و بخش‌های مربوط

۲۱-۲- ساختار و تشکیلات مرکز شامل معاونتها و بخش‌های تخصصی ناظر به ابعاد گوناگون فضای مجازی

ماده ۵- محل استقرار: محل اصلی استقرار مرکز در تهران است.

۱۱- تسهیم و توزیع بودجه طرح‌های کلان یا فرادستگاهی مصوب شورایی از طریق ابلاغ اعتبار یا سایر روش‌های مصوب شورایی یا قوانین کشور

۱۲- تحقق بخشیدن به مصوبات کمیسیون‌های تعریف‌شده در ماده ۶ و ۹ در چارچوب مصوبات شورایی و نظارت بر حسن اجرای آنها.

تبصره - انجام این وظایف، با اولویت استفاده‌ی حداکثری از ظرفیت‌های دستگاه‌های کشور می‌باشد.

ماده ۴- وظایف دبیرخانه‌ای مرکز:

۱- انجام امور اداری دبیرخانه‌ای شامل دریافت و ارسال نامه‌ها، تدوین صورت‌جلسات شورایی، ابلاغ مصوبات شورایی و سایر وظایف اداری محول شده طبق آیین‌نامه داخلی شورایی

۲- ارائه پیشنهاد در موارد زیر به شورایی جهت تصویب:

۱-۲- سیاستگذاری، برنامه‌ریزی کلان، نظام‌سازی، نظارت و ارزیابی در همه ابعاد فضای مجازی کشور

۲-۲- سازماندهی و نظام‌مندی کلیه ابعاد فنی، محتوایی و خدماتی در فضای مجازی کشور

۳-۲- تقسیم کار ملی، هماهنگی و هم‌افزایی در فضای مجازی کشور در همه ابعاد اعم از فنی، امنیتی، علمی، محتوایی، اقتصادی، بازرگانی، حقوقی، انتظامی، دفاعی و غیره و همچنین نظارت و کنترل مستمر بر روی عملکرد دستگاه‌ها و بخش مردمی در این زمینه

۴-۲- پیش و رصد عالمانه، نظام‌مند و مستمر فرصت‌ها و تهدیدهای فضای مجازی برای کشور و تدابیر لازم برای مواجهه به موقع و مبتکرانه با آنها

۵-۲- برنامه‌ریزی کلان برای شناسایی و فعال‌سازی ظرفیت‌های داخلی به منظور تولید قدرت نرم و همچنین مواجهه قوی با فرصت‌ها و تهدیدهای نرم در فضای مجازی کشور در جهت گسترش و تعمیق اسلام ناب محمدی و گفتمان انقلاب اسلامی

۶-۲- برنامه‌ریزی برای گسترش هدفمند ارتباطات و همکاری‌های جهانی با ملتها اعم از نخبگان و توده مردم، از طریق فضای مجازی در چارچوب گفتمان انقلاب اسلامی

۷-۲- بررسی و تصویب طرح‌های کلان مرتبط با فضای مجازی کشور نظیر شبکه ملی اطلاعات و همچنین آی پی تی وی و آی پی مدیا و نظارت مستمر بر روی آنها

۸-۲- طراحی و ساماندهی مشارکت وسیع و هدفمند کاربران و تشکلها و مؤسسات مردمی برای تولید محتوا و خدمات‌دهی فعال در فضای مجازی کشور

مجازایی به نام مرکز، در بودجه کل کشور تصویب و تخصیص می‌یابد.

ماده ۱۳- سال مالی:

سال مالی مرکز از اول فروردین ماه هر سال شروع و به آخر اسفند ماه همان سال ختم می‌گردد.

تبصره - اولین سال مالی از تاریخ تصویب اساسنامه مرکز شروع و به پایان اسفند ماه همان سال ختم می‌گردد.

ماده ۱۴- سایر الزامات فعالیت مرکز:

در راستای تحقق فرامین مندرج در حکم، کلیه دستگاههای کشور موظف به همکاری همه جانبه با مرکز می‌باشند و نظارت بر اجرای دقیق تصمیمات شورای عالی در همه سطوح توسط مرکز صورت می‌پذیرد. تصمیمات مرکز ملی، در چارچوب مصوبات شورای عالی، برای کلیه دستگاههای کشور لازم‌الاجرا بوده و تخطی از آن تخلف محسوب می‌شود.

این اساسنامه مشتمل بر مقدمه، ماده ۱۴ و ۴ تبصره در تاریخ ۱۳۹۱/۴/۳۱ به تصویب شورای عالی فضای مجازی رسید و از تاریخ ابلاغ لازم‌الاجرا می‌باشد.

دبیر شورای عالی فضای مجازی - مهدی اخوان بهابادی

روزنامه رسمی شماره ۱۹۶۹۷ مورخه ۱۳۹۱/۷/۲۵

حسابرس و بازرس مرکز براساس وظایف ابلاغی نظارت و حسابرسی عبارت است از:

۱- انجام حسابرسی مرکز و تأیید حسابرسی واحدهای تابعه

۲- انجام بازرسی‌های موردی و نوبه‌ای

۳- بررسی ترازنامه و سایر صورت‌های مالی مرکز

۴- تعیین امین مالی و حسابرس ثابت و در صورت نیاز تعیین بازرس

۵- گزارش کلیه بررسی‌های انجام شده به همراه نظرات کارشناسی به شورای عالی و در موارد تعیین شده به دفتر مقام معظم رهبری ارائه می‌گردد.

۶- حسابرسی و بازرسی می‌تواند در هر موقع هرگونه رسیدگی و بازرسی لازم را انجام داده و اسناد و مدارک و اطلاعات مربوط به مرکز را مطالبه و مورد رسیدگی قرار دهد.

ماده ۱۲- منابع مالی:

۱- اعتبارات مصوب در بودجه کل کشور

۲- درآمدهای اختصاصی

۳- هدایا و کمک‌های نقدی و غیرنقدی دریافتی از اشخاص حقیقی و حقوقی

تبصره - اعتبارات موردنیاز مرکز و طرح‌های مصوب شورای عالی در سال اول تأسیس، از طرف ریاست محترم جمهور اختصاص می‌یابد و در

سال‌های بعد با همکاری دولت و مجلس در ردیف

تبصره - رییس مرکز می‌تواند بخشی از وظایف و اختیارات مندرج در این ماده (به استثناء ردیف ۱۵) را با حفظ مسوولیت خویش به معاونین، مدیران و یا مشاورین خود تفویض نماید.

ماده ۹- کمیسیون‌های عالی

جهت تصمیم‌سازی و تحقق مصوبات شورای عالی، مرکز در زمان تأسیس دارای سه کمیسیون عالی زیر می‌باشد که اعضا و وظایف آنها به تصویب شورای عالی می‌رسد:

۱- کمیسیون عالی تنظیم مقررات فضای مجازی کشور

۲- کمیسیون عالی ارتقای تولید محتوای فضای مجازی کشور

۳- کمیسیون عالی امنیت فضای مجازی کشور

ماده ۱۰- پژوهشگاه فضای مجازی:

به منظور تحقق بخشیدن به بخشی از اهداف و وظایف مرکز و همچنین اعمال بخشی از وظایف نظارتی مرکز، پژوهشگاه فضای مجازی به عنوان یک نهاد تابعه مرکز تشکیل می‌گردد. سازمان، شرح وظایف و همچنین انتخاب رئیس پژوهشگاه، با پیشنهاد رئیس مرکز، به تصویب شورای عالی می‌رسد.

ماده ۱۱- بازرسی:

معاونت نظارت و حسابرسی دفتر مقام معظم رهبری حسابرس و بازرس مرکز می‌باشد. وظیفه

آیین‌نامه اجرایی ماده (۲۲۸) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران

در وزارت کشور می‌باشد.

تبصره - دستگاههای یادشده موظفند ظرف شش ماه نظر خود را مبنی بر تأیید یا رد درخواست اعلام نمایند.

ماده ۳- تعیین میزان کسور بیمه بازنشستگی (سه‌م مستخدم و سه‌م دولت) براساس مقررات مورد عمل صندوق بازنشستگی ذی‌ربط خواهد بود.

تبصره - حق بیمه موضوع این ماده به ترتیب به نسبت سهم مستخدم یا بیمه شده توسط متقاضی و سهم کارفرما با رعایت نرخ مورد عمل صندوق ذی‌ربط توسط دولت پرداخت می‌شود.

ماده ۴- مقررات این آیین‌نامه شامل افراد مشمول که براساس قوانین و مقررات مربوط قبلی نسبت به پرداخت حق بیمه یا کسور بازنشستگی به صندوق بازنشستگی ذی‌ربط اقدام نموده یا می‌نمایند، نخواهد بود.

معاون اول رییس جمهور - محمدرضا رحیمی

روزنامه رسمی شماره ۱۹۷۳۵ مورخه ۱۳۹۱/۹/۱۳

الف - درمورد سوابق خدمت در کمیته انقلاب اسلامی درخواست فرد توسط دستگاه مربوط یا صندوق ذی‌ربط جهت بررسی و تأیید به نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران ارسال می‌شود.

ب - درمورد سوابق خدمت در سپاه پاسداران انقلاب اسلامی درخواست فرد توسط دستگاه مربوط یا صندوق ذی‌ربط جهت بررسی و تأیید، به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ارسال می‌شود.

ج - درمورد سوابق حضور داوطلبانه در جبهه‌های جنگ، درخواست فرد توسط دستگاه مربوط یا صندوق ذی‌ربط حسب مورد به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، ارتش جمهوری اسلامی ایران و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، وزارت

جهادکشاورزی، سازمان بسیج مستضعفین یا سایر سازمان‌ها و ستادهای قانونی که صلاحیت اعزام افراد به جبهه‌های جنگ را داشته‌اند برای

بررسی و تأیید ارسال می‌شود. در سایر موارد بررسی و تأیید تقاضا با واحد سازمانی ذی‌ربط

ماده ۱- در طول سالهای برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران، افرادی که از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا ابتدای سال ۱۳۷۰ در کمیته انقلاب اسلامی و سپاه پاسداران انقلاب اسلامی به صورت تمام وقت خدمت کرده‌اند به میزان مدت خدمت و همچنین رزمندگانی که به صورت داوطلبانه در جبهه‌های جنگ حضور داشته‌اند به میزان مدت حضور در جبهه مشمول بیمه بازنشستگی می‌گردند. برخورداری از مزایای بیمه مذکور مستلزم پرداخت حق بیمه سهم کارمند توسط افراد فوق‌الذکر و سهم کارفرما توسط دولت است.

تبصره - مدت حضور داوطلبانه در جبهه‌های جنگ از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا ابتدای سال ۱۳۷۰ طبق دستورالعمل صادره از طرف ستاد کل نیروهای مسلح و تأیید مراجع اعزام‌کننده قابل احتساب می‌باشد.

ماده ۲- تقاضای افراد مشمول، برای احتساب سوابق به شرح زیر بررسی می‌شود:

آیین نامه اجرایی بند «ب» ماده (۱۰۱) قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران

برای هر واحد صنفی الزامی نیست.
ماده ۵ - شرایط و مدارک لازم برای صدور پروانه کسب موقت توسط وزیر صنعت، معدن و تجارت تعیین می شود.

تبصره - در صورت عدم تبدیل پروانه کسب موقت به دائم، هیچگونه حقوق مکتسبه‌ای برای دارندگان پروانه کسب موقت ایجاد نخواهد شد.
ماده ۶ - در صورتیکه واحدهای صنفی فاقد پروانه کسب ظرف مدت یادشده در ماده (۴) این آیین نامه اقدام به اخذ پروانه کسب موقت ننمایند و یا پس از انقضای پروانه کسب موقت موفق به تبدیل آن به پروانه دائم نشوند، مراجع صدور پروانه کسب موظف به معرفی این واحدها به دستگاههای اعمال کننده جرایم برای اخذ جرایم مقرر در ماده (۸) این آیین نامه می باشند.

ماده ۷ - اتحادیه‌های صنفی با همکاری مجامع امور صنفی در هر شهرستان موظف به شناسایی واحدهای فاقد پروانه کسب و معرفی آنها به دستگاههای اعمال کننده جرایم و کارگروههای ساماندهی صنوف فاقد پروانه می باشند.

ماده ۸ - دستگاههای اجرایی ذی ربط موظفند در سالهای سوم، چهارم و پنجم برنامه پنجساله پنجم توسعه، به ترتیب معادل پنجاه درصد (۵۰٪)، هفتاد و پنج درصد (۷۵٪) و صد درصد (۱۰۰٪) نرخهای مالیات و یا تعرفه مصوب را به عنوان جریمه وصول و به حساب درآمدهای عمومی کشور نزد خزانه داری واریز نمایند.

ماده ۹ - چنانچه واحدهای مشمول جریمه موفق به اخذ پروانه کسب دائم شوند، دستگاههای اعمال کننده جرایم موظفند دریافت جریمه از این واحدها را متوقف نمایند.
تبصره - مراجع صادرکننده پروانه باید تصویر پروانه‌های صادر شده را به دستگاههای اعمال کننده جرایم ارسال نمایند.

معاون اول رئیس جمهور - محمدرضا رحیمی
روزنامه رسمی شماره ۱۹۶۹۰ مورخه ۱۳۹۱/۷/۱۷

معدن و تجارت (رییس).
ب - رییس واحد اماکن عمومی ناحیه انتظامی استان.

ج - نمایندگان دستگاههای اعمال کننده جرائم.

۳- ترکیب کار گروه ساماندهی صنوف فاقد پروانه کسب در شهرستان:

الف - رییس واحد شهرستانی وزارت صنعت، معدن و تجارت (رییس).

ب - رییس واحد اماکن عمومی منطقه انتظامی شهرستان.

ج - نمایندگان دستگاههای اعمال کننده جرائم.

د - رییس مجمع امور صنفی شهرستان.

ماده ۳- شورای اصناف کشور و مجامع امور صنفی موظفند از تاریخ ابلاغ این آیین نامه ظرف سه ماه از طریق صدا و سیما، روزنامه‌های کثیرالانتشار، درگاه رسمی وزارت صنعت، معدن و تجارت و یا ارسال دعوتنامه نسبت به فراخوان متحدالشکل واحدهای صنفی فاقد پروانه کسب جهت دریافت پروانه از مراجع صدور پروانه کسب اقدام نمایند. در این فراخوان باید آخرین مهلت مراجعه برای دریافت پروانه کسب مورد تأکید قرار گیرد.

ماده ۴- واحدهای صنفی فاقد پروانه کسب موظفند ظرف شش ماه از ابلاغ این آیین نامه و اعلام فراخوان توسط شورای اصناف و دستگاههای ذی ربط به مراجع صدور پروانه کسب مراجعه و با تسلیم تقاضای کتبی و رایبه مدارک لازم نسبت به اخذ پروانه کسب اقدام نمایند. مراجع صدور پروانه کسب موظفند در صورت احراز شرایط اخذ پروانه کسب نسبت به صدور پروانه کسب دائم و در غیر اینصورت براساس شرایط مقرر در ماده (۵) این آیین نامه، پروانه کسب موقت صادر نمایند.

تبصره - در خصوص واحدهای صنفی که تا پایان مهلت تعیین شده در این ماده نسبت به تشکیل پرونده اقدام نمایند، رعایت ضوابط داخلی اتحادیه‌ها از جمله حدود و سقف مجاز

ماده ۱- در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف - مراجع صدور پروانه کسب: اتحادیه‌ها و دستگاههای مجاز به صدور پروانه کسب.

ب - پروانه کسب موقت: مجوزی که به منظور ساماندهی واحدهای فاقد پروانه کسب طبق مقررات این آیین نامه توسط مراجع صدور پروانه کسب تنها برای یکبار و به مدت یکسال صادر می شود.

ج - دستگاههای اعمال کننده جرایم: سازمان امور مالیاتی و واحدهای تابعه، شرکتهای توزیع برق، آب و فاضلاب، گاز، سازمان تنظیم مقررات و ارتباطات رادیویی و شهرداریها.

ماده ۲- به منظور هماهنگی، هدایت و نظارت بر حسن اجرای این آیین نامه، ستاد ساماندهی صنوف فاقد پروانه کسب در مرکز، استان و شهرستان به شرح زیر تشکیل می گردد:

۱- ترکیب کار گروه ساماندهی صنوف فاقد پروانه کسب در مرکز:

الف - معاون توسعه بازرگانی داخلی وزارت صنعت، معدن و تجارت (رییس).

ب - دبیر هیئت عالی نظارت بر سازمانهای صنفی کشور (دبیر ستاد).

ج - نماینده تام‌الاختیار وزارت کشور.

د - نماینده تام‌الاختیار وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی.

ه - نماینده تام‌الاختیار وزارت نیرو.

و - نماینده تام‌الاختیار وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات.

ز - نماینده تام‌الاختیار سازمان امور مالیاتی.

ح - مدیریت نظارت بر اماکن عمومی نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

ط - رییس شورای اصناف کشور.

۲- ترکیب کار گروه ساماندهی صنوف فاقد پروانه کسب در استان:

الف - رییس واحد استانی وزارت صنعت،